



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvie Šiškeové v právní věci žalobkyně: **SPORTTIME, s.r.o.**, se sídlem Blanenská 1996/12a, Kuřim, zast. Mgr. Liborem Valentou, advokátem se sídlem Pražákova 1024/66a, Brno, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2021, č. j. 57190-3/2021-900000-312, o kasačních stížnostech žalobkyně a žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 2. 2022, č. j. 30 Af 79/2021 – 21,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 2. 2022, č. j. 30 Af 79/2021 – 21, **s e r u š í .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně podala dne 23. 12. 2021 u Krajského soudu v Brně žalobu proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil prvostupňová rozhodnutí Celního úřadu pro Středočeský kraj, jimiž byl žalobkyni vyměřen úrok z prodlení v celkové výši 4724 Kč.

[2] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 17. 2. 2022, č. j. 30 Af 79/2021 – 21, rozhodl, že není k projednání a rozhodnutí ve věci místně příslušný, a proto ji postoupil podle § 7 odst. 6 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), místně příslušnému Městskému soudu v Praze. V odůvodnění uvedl, že v posuzovaném případě je zřejmé, že správním orgánem, který ve smyslu § 7 odst. 2 s. ř. s. vydal rozhodnutí v prvním stupni, je Celní úřad pro Středočeský kraj, sídlem Washingtonova 11, 110 00 Praha 1. Podle bodu 1.

Přílohy č. 2 (ve spojení s Přílohou č. 4) k zákonu č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, spadá území městské části Praha 1 do obvodu Městského soudu v Praze, který je tak soudem místně příslušným.

Rozhodnutí NSS o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením věci (Nad 49/2022 - 29)

[3] Dne 17. 3. 2022 obdržel Nejvyšší správní soud nesouhlas Městského soudu v Praze s postoupením této věci dle § 7 odst. 6 s. ř. s. O tomto nesouhlasu rozhodl usnesením ze dne 8. 4. 2022, č. j. Nad 49/2022 - 29.

[4] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. platí, že „*nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*“

[5] Nejvyšší správní soud v usnesení č. j. Nad 49/2022 – 29 uvedl, že v řízení předcházejícím žalobou napadenému rozhodnutí žalovaného rozhodoval v prvním stupni Celní úřad pro Středočeský kraj (žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím potvrdil jeho rozhodnutí). Podle § 6 odst. 1 písm. b) zákona č. 7/2012 Sb., o Celní správě České republiky, je Celní úřad pro Středočeský kraj celním úřadem, přičemž podle odst. 2 téhož ustanovení „*celní úřad vykonává působnost na území vyššího územního samosprávného celku, jehož název je součástí názvu celního úřadu*“. Ačkoliv má tedy Celní úřad pro Středočeský kraj sídlo na výše uvedené adrese na území hlavního města Prahy, platí, že vykonává působnost na území Středočeského kraje (tedy v obvodu, který leží mimo obvod, v němž má sídlo). Takto stanovené fiktivní sídlo Celního úřadu pro Středočeský kraj leží v obvodu působnosti Krajského soudu v Praze.

[6] Ve shora označené věci bylo tedy namíste aplikovat pravidlo podle výše citovaného § 7 odst. 2 věty druhé s. ř. s.

[7] Nejvyšší správní soud proto v usnesení č. j. Nad 49/2022 – 29 shledal nesouhlas Městského soudu v Praze s postoupením věci důvodným. Jako soud místně příslušný k projednání a rozhodnutí žaloby určil Krajský soud v Praze.

Kasační stížnosti proti rozhodnutí o postoupení věci

[8] Nejvyšší správní soud již dne 1. 3. 2022 obdržel kasační stížnost žalobkyně, a dne 3. 3. 2022 i kasační stížnost žalovaného. Obě brojí proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „napadené usnesení“).

[9] Žalobkyně i žalovaný navrhovali, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Brně k novému posouzení.

[10] Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu o postoupení věci podle § 7 odst. 6 s. ř. s. je přípustná (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2007, č. j. Nad 22/2007 - 101, č. 2503/2012 Sb. NSS). Napadeným usnesením o postoupení věci však Krajský soud v Brně již není vázán, neboť § 7 odst. 6 s. ř. s. výslovně říká, že

pokračování

(všechny) soudy jsou rozhodnutím Nejvyššího správního soudu (o tom že k rozhodnutí věci je příslušný Krajský soud v Praze) vázány. Usnesení Krajského soudu v Brně, který věc postoupil Městskému soudu v Praze, však stále formálně existuje. Proto nelze říci, že by odpadl předmět řízení o kasační stížnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 6. 2021, č. j. 10 As 104/2021 – 28).

[11] Nejvyšší správní soud tedy o kasačních stížnostech rozhodl. Vyšel přitom z usnesení č. j. Nad 49/2022 – 29, jehož obsah je shrnut výše. Na základě shora popsaných důvodů lze uzavřít, že napadené usnesení o postoupení věci je nesprávné, proto Nejvyšší správní soud toto usnesení zrušil. Dalšími argumenty stěžovatelů se již pro nadbytečnost nezabýval.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť o této otázce rozhodne Krajský soud v Praze v rozhodnutí, kterým skončí řízení o žalobě.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 28. dubna 2022

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně senátu